

FLORIDAI

BAJTÁRSI HIRADÓ

v.B.TAMÁSKA

XIV. évfolyam, 1.szám.-1996.

vitéz Baranchi Tamáska Endre

Végre Gálocsból levél jött.
=====

A sors kegyetlenségéből, de ugyis írhatnám, hogy „a tájékozatlanság, tudatlanság és rosszindulatú „nagy nyugati politikusok” jóvoltából Ung vármegyét- két község kivételével- elszakították Magyarországtól még 1920-ban. Így az ott lakó magyarok voltak csehszlovák uralom alatt, egy rövid ideig újra magyar honban, majd a II. Trianoni békeszerződés újra elvette Ung vármegyét és a csehek azt nagylelkűen Sztalinnek ajándékozták. Miután a vörös paradicsom elpusztult Ukrajnához kerültek az ungi magyarok is.

Ebben a szomorú sorban- sajnos,- egyes tagjainak is kellett osztozni ott élő családomnak.

A Magyarok Istene úgy látszik, mégis vigyázott rájuk.

Családom már az 1500-as évek óta Ungban él, és a gálocsiak még 1749-óta laktak ebben a magyar községben.

A gálocsi égünknek a seniorja, Pali bátyám, aki ott él, június 23-án töltötte be a 91. évét, még mindig vár, hogy mikor fogok betoppanni ősm gálocsi házukba.- Sajnos, még erre eddig nem kerülhetett sor.

Már nagyon aggódtam Pali bátyáért, mert a tavalyi szeptemberi levelemre hiába vártam a választ. Már el kellett készülnöm a legrosszabbra.

1996. január 31-én légi postai levél jött Gálocsból. Igen megörültem annak.Pali bátyám lánya, Sára húgom írta. Sajnos abban volt rossz hír is. Így írta;”Az Édesapámnak írt kedves levelét megkaptuk a fényképpel együtt. Sajnos a levelet csak felolvastuk Édesapámnak, mivel ő elvesztette a szemvilágát...” miúgya szép magyar kifejezés... Sára húgomon sem a csehszlovák, sem az orosz, de meg az ukrán uralom sem tudott változtatni. Magyar nyelvének zamata meg maradt a mai időkig, ami irásából kitűnik.Nemcsak az apja, Pali bátyám, de még az unokái is mind megmaradtak jó magyaroknak a mostoha körülmények alatt is. Így nevelkednek ott a magyarok.-

Hereszy Károly az "Ungi Református Egyházmegye története(1931) c. könyvében írja;" Az édes anyanyelvet szinte lehetetlen elfelejteni, ez az oka annak, hogy egyes ember, mint a tömegek is szívósan ragasz-

kodnak az öröklött kincshez. Természetes tulajdonsága és velejárója az minden nemzetiségnek. Az a törekvés, amely erre irányul, hogy bárkit is anyanyelvétől megfosszon, -nemtelen cselekedet, esztelen merénylet, amely mindig keserű gyümölcsöt terem"...

Hát igen,- Ungban, kemény, gerinces magyarok laknak több mint 1000 éve. A földjeiket, házaikat elvehették tőlük az "új urak", de a drága magyar anyanyelvüket nem tudták őket megfosztani.

.... Mi megy ma Szlovákiában és Erdélyben?- És a Nyugat mindezt "labetett kezekkel nézi.- A kisujját sem mozdítja ezekért.-

Majd Sára hűgom így folytatja levelét;"Most télen úgy látszik, már gyengébb Édesapám, azonban soha sem panaszodik, ő mindig jól van, ha kérdezzük.- Mindezek ellenére még minden Vasárnap ellátogat a templomba,- igen el kell vezetni."...

91 év már bizony szép idő és ha még hozzáteszük, mint magyarnak mi is kellett ezalatt az idő alatt keresztülmennie.

Pali bátyámat egy erős tölgyfához hasonlíthatom, amely az idők viharát, villámcsapásait mind kibírta kilenc évtizeden keresztül.

Ki tudja, hogy én is eljutok-e még valaha "álombszóba"- így gondol tban szoritom meg Pali bátyám kezét és kérem az Urától, hogy éltesse még sokáig, mert az ilyen erős magyar tölgyekre ma is igen nagy szükség van.

A határon kívül élő magyarok még ma is csak jó példát adnak az otthoni csonka hazában élőknek.-

/ 1996/

/ csend-ör-szem./

... 000 ---

A 115. CSENDŐRNAPON

1996, FEBRUÁR 14.-ÉN

gondoljunk

a II. VILÁGHÁBORÚBAN HŐSI HALÁLT HALT

11.000

és

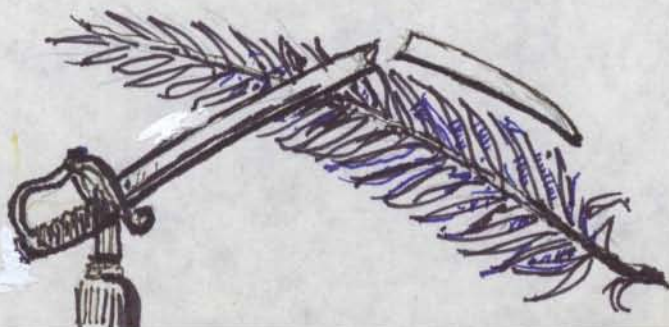
A BOSSZÚ ÉVTIZEDELBEN MÁRTIR HALÁLT

HALT

5.000

BAJTÁRSUNKRA!

+++

Dr. czegei WASS ALBERT ;

Magyar-ország, Magyar Nemzet, Magyar Csendőr.

=====

Amikor a magyar csendőrre kívánok emlékezni: csak ilyen cím alatt

tehetem. Amikor azt mondom hogy Magyarország: a történelmi Magyarországra gondolok. Amikor azt mondom hogy "magyar nemzet": az összmagyarságról szólok, mely Árpád vezérlete alatt telepedett meg a Kárpátok medencéjében, Árpád házi királyok alatt vált nemzetté, és amikor kimondom ezt a szót hogy "csendőr" az előtt a pompás magyar királyi alakulat előtt émelek kalapot mely a magyar nemzet képviselőjében Magyarország törvényes fenségét őrizte, hűségesen és becsületesen.

Nekünk, erdélyi magyaroknak, különösen sokat jelentett a magyar csendőr, alighanem többet mint másoknak, mert mi megszenvedtük a magyar csendőr hiányát is. Tíz esztendősen erdélyi gyerek voltam, amikor a trianoni úgy-nevezett "békekötés" eredményeként Erdély román megszállás alá került és az egyenes természetű, egyenes beszédű kakastollas csendőr helyét egy tucatralvó lompos és alamuszi, kopott katonaruhába bujtatott oláh foglalta el, egy rendetlenül öltözött gyalogos szakaszvezető vezetése alatt, aki egymaga értett csak valamicskét az írás-olvasás mesterségéhez, ezzel szemben azonban ravaszabb volt a rókánál is, ahogy ezt hamarosan megtanultuk.

Azzal kezdődött, hogy valaki ellopott az istállóból egy fejős tehenet. Ilyesmi még nem történt azelőtt és apám leküldte a tehenészt a faluba a bíróhoz, az pedig tovább küldte őt az új-fajta csendőr őrsre. Így aztán jó félóra multával becsoszogott hozzánk, az irodába az új csendőr-parancsnok.

"Az enyim név Munteanu" mutatkozott be a szakaszvezető "hallom neked hiányzik tehén?"

"Ki ellopta?" akarta Munteanu tudni.

"Ha tudnám, magam mennék érte" felelte apám "de így a te dolgod kell legyen, hogy felkatasd. Te vagy itt a törvény, azt beszélik."

"Jól beszélik" bólintott a kis sovány emberke "én visszahozza neked tehén még esti fejés előtt."

Azzal elment s egy óra se telt bele, ott volt a tehénnel.

"Ki lopta el?" akarta tudni apám.

"Ez hivatalos titok" sugta titokzatosan Munteanu "én neked nem mondhatja. De azt tudom megcsinálni, hogy több ilyen lopás ne történhessen." Azzal megsugta apámnak a titok kulcsát.

"Te fizetsz nekem minden hónapban negyven lej. Költségekre" tette hozzá "és adsz minden héten két liter bor, a pincédből, barátságára. Minden tavaszkor két kicsi malac, minden őszkor, pálinkafőzés idején, egy korsó a kisüstből s amíg te élsz és én élek, nem lesz itt több lopás, semmi."

Igy is történt. A román rend embere megkapta apámtól a maga járandóságát és ha el is tűnt olykor ez vagy amaz, rendszerint meg is került hamarosan.

A' környékbeli birtokosokkal is megkötötte Munteanu a maga szerződését és ahogy híret vettem Erdély-szerte hasonló szerződések biztosították a tulajdonjogot. De aki vadászember volt és a román hatóságoktól nem kapott fegyvertartási engedélyt, az olyannak is sikerült hamarosan "megolajozni" egy-egy akadékos kezét a rend őrizői között, a román közmondás alapján: "nincsen olyan piszkos edény amit ne lehetne tisztára mosni... egy kis jóakarattal.."

Családos ember voltam már amikor a "bécsi döntés" boldog-szomorú határozata alapján a románok kikotródtak észak-Erdélyből. Boldogok voltunk hogy az országnak az a része ahol mi éltünk magyar lett újra. De fájt a szívünk azokért, akik ott maradtak. A bécsi döntés alapján meghuzott új határ mindössze két kilométerre a házunktól szakította ketté a világot és régi szomszédainktól keserves volt a bucsuzkodás. Legtöbbjüket azóta se láttuk. elnyelte őket a román gyűlölet.

Amikor az első kakastollas csendőrt megpillantottuk, elsírtuk bizony magunkat, apám is, én is. Örömünk azonban rövid volt nagyon.

Valamit azonban el kell még mondanom, ha könnybe borul is tőle a szemem. Apám életét az utolsó otthoni magyar csendőrök mentették meg. Én akkor már front-szolgálaton voltam, Kolozsvár és Torda között. Küldtem apáért egy teherkocsit. De ahogy megtudtam később: tulságosan eltöltötték az időt, csomagolással, bucsuzkodással, miegyébbel és a román tankok már jöttek Gyeken felől az országúton. A németek felrobbantották a hidakat és emiatt késtek ugyan, de egy gyalogos román alakulat már előbb átjött az erdőnkön s nem találván ellenállást, egyszerre csak ott a házunk feletti dombon. Szerencsére a csendőrök még nem hagyták el a falut. Tüzelni kezdtek a románokra, azok pedig visszahúzódtak a dombról. A csendőrök a teherkocsira ami még ott volt, föltették apámat is és lehajtották a parkon át az országútra és onnan tovább Szamosujvár irányába, teherkocsijukkal mindenütt apám mögött.

Apám mesélte el mindezt amikor évekkel később Németországban összetalálkoztunk. Legyen az Uristen azokkal a derék csendőrökkel akik őt kimentették az oláhok markából. Tisztartónkat, Bójthe urat, aki ott maradt, karóba huzzák az ocsmány gazok.

Legyen az Uristen az én szerencsétlen magyar Hazámmal is. Emelje nemzeté újra ezt a sárba taposott magyar népet. Hadd lengjen a magyar csendőr kakastolla a magyar róna felett, az erdélyi hegyeken és mindenütt ahol magyarok élnek és szenvednek.

Uram-Isten: ennek a vénembernek egyéb kívánsága már nincsen is: mentsd meg Hazámat a patkányoktól és piócáktól és rendeld oda Uram az én derék csendőreimet, az igazság és békesség őrzésére, mostantól fogva mindörökké... Ámen.

..... OOOO
/Felolvasta a floridai Csendőrnepon vitéz Bánkuty Géza/

G Á L O C S .
=====

A vezércikkben Gállocsról emlékeztem.- Nem hiszem, hogy a FBH olvasói között sokan tudnék azt, hogy hol is fekszik ez a község s van-e valami nevezetessége.-

Dióhéjban írok erről.

G á l o c s,- magyar nemesi kisközség, amely Ung vármegye, Nagykaposi járásában fekszik, Ungvártól D-Ny-i irányban 16 kilométerre, az Ung és a Latorca folyók közötti részen. / 1400-ban Galuch./

A Monarchiában még Bécsben is ismerték, mert így hangzott a mondás; hogy mi a két leghíresebb élog Magyarországon?-"Tokajer Wein und Gálotscher Tabak ."- Büszkék is voltak a gálocsiak a dohányukra, hisz vasárnap délután a nemes urak vígan pöfékelték a gálocsi dohánnyt nagy tájték pipájukból az ámbituson, vagy pedig a szőlő lugasban s mellé kvaterkázták a jó szerednyei bort. Őt éves koromban még én is tanúja voltam annak, mert az akkor még élő szépapám is ezt tette.

Gállocsnek eredeti birtokosai a Gálocsiak voltak, kiknek kimutatható Ősei Mihály és Strach 1213-ban, mint királyi sólymészek említetnek. Majd 1320-ban mint királyi adomány a Pányoki I. Jakab két fiára szállott a község nagy része, kik a ruszka Dobó és a ruszka Bátor családok Ősei lettek. Dobó István egri hős is ezektől származott.

A község neve után palóc(kunkabar) településnek látszik. Valóban a kunkaberek a Tisza- Ung és Bodrog folyók közötti tájakat szállták meg a honfoglalás idejében.- Egyháziilag a dobóruszka róm. kath. plébániához tartozott, de amikor jött a reformáció,- úgy 1570 táján a gálocsi magyarok a református hitre tértek mindnyájan.-

Első ref. templomukról egy 1741-es okmány tanuskodik. Majd felépítik a második templomukat -fatoronnyal és 1915-ben pedig egy szép új templomot építettek a gálocsiak bodrog-keresztúri köből, amely ma is áll.

A XVIII. század közepe tájától a gálocsi gyülekezet tagjai,-első sorban a nemesek- buzgón foglalkoztak egyházuk "anyásítási" gondolatával. 1759-ben szakad el Gálocs egyháziilag is Palágytól, melyről az elsőrgult egyházi iratok így írnak;"A Gálocsi Református Nemes Mátér Eklésiának egy néhány Istent féltő Nemes tagjai az Isten Házának közöttük való boldogulás végett Istenes elszánt jó akaratyokból a Parochiához adtak földeket által örökösen, úgy hogy mindig magok fogják

szántani t.(törvény) szerint; Ruzska István, Huszthy József, Ruzska László, ifj. Ruzska István, Orémus Imre, Korke János, Horváth János, Tamáska Zsigmond, Ruzska József, Gulácsy Ferenc és Sándor, Orémus Ferenc és István, Szabó Pál."-/ Közöttük van apai és anyai dédapám is./

Az ellenreformáció viharos éveiben pedig, amikor el akarták erőszakkal a templomukat, ^{venni} így írja a jegyzőkönyv: "a református atyafiak derekas ellenállása miatt csufosan megüszult. Az ellenállásba a gálocsi "nemes asszonyok" is beleszóltak meszelővel és hasonló fegyverekkel."-

A gálocsi magyarok szerették a szép és jó lovakat s így a nemesi insurrectiókban lovon vonultak be, majd később meg a huszárokhoz, Apai nagyapám a marburgi, míg az öcse pedig a nyíregyházi huszár ezredben szolgált.

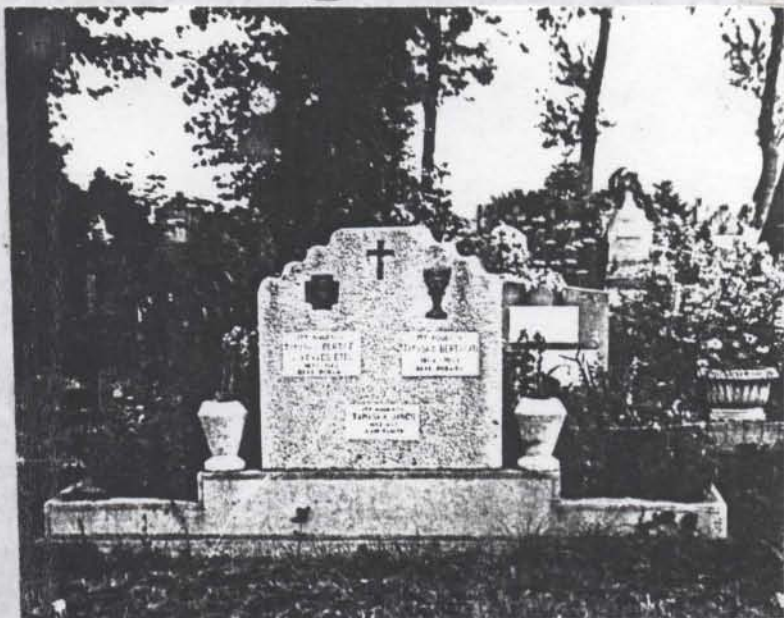
Ezeket a derek és jó magyarokat ^{át}szakították el tőlünk s először Csehszlovákiához, majd a Szovjetunióhoz, most pedig Ukrajnához csatolták őket.

"A vér nem válik vízzé!" - s bár ide-oda csatolgetták őket, megmaradtak kemény, nyakas magyaroknak a mai napig. Tőlük csak tantulni lehet.=/ 1996 /

- ezereskapitány-

A gálocsi református templom

Nagyszüleim sirje a gálocsi temetőben.

Szépszüleim sirja a gálócsi temetőben.

A fák csak akkor halnak el, ha megszűnik bennük a hit

Régi szokás volt az elesett harcos sírjára gazdátlan kopjafát tűzni. Mutatni, hőst ölel itt magához a föld. Erdélyben ma is így hívják a faragott fejfát. Vannak azonban népünknek élő emlékeztetői is. Szinte minden történelmi nagyja emlékére őriz kegyelettel egy-egy öreg fát. Ezek a famatuzsálemek a mai élő bizonyítékai, hogy a hősök nem halnak meg igazán, csak átalakulnak ösztönző forrássá, örökké buzgó életnedvvé, és nemes szándékuk bennünk kereng évszázadok után is. Mint ahogy a szél susog valami ősi nyelven a választott fák lombjai közt.

Ezek a szimbolikus fák csodálatos példái az ősmagyar istenhit kiolthatatlanságának, mely a nyugati kereszténység kagylójában mint rejtett gyöngyszem megmaradt. Ennek a hitnek temploma volt az erdő, és táltosa az öreg fa. Régi áldozó helyeink mind-mind ligetesekben voltak, és amikor a sztyeppeken vonultunk is át, mint ezerlábú rengeteg, hoztuk magunkkal legdrágább kincsünk, a múltunk, az eredetünk.

A magyar embernek az erdő az Isten szakála. Ahhoz bújjik, oda menekül, ha magasabb védelmezőre van szüksége. Az égig érő fa volt a mi ősi hitünk imalánca, a mi rózsafüzérünk. Lám, hogy összefűződhet a régi és új. Nincsenek kibékíthetetlen ellentétek.

Ezek a fák ki is száradhatnak egyszer, de igazán csak akkor halnak el, ha megszűnünk hinni üzenetükben: Mi is az erdő fái vagyunk, Isten gyermekei.

Számomra a néphit legszebb fája a csángóké:

„Nálunk a Szeret partján van egy nagy ereg fa. Azt mondják, hogy azt még Szent László király ültette vót. De az ulyan fa, annak emlékére ültette, mikor kiverte az idegeneket az országbul. De mikor még jöttek a tatárok, akkor még el fogott száradni. Mikor még azt is kihajtotta, akkor még kizöldült. Mikor a németeket verte Rákóczi, akkor szépen kizöldült, és aztán után, mikor Rákóczinak leverték a katonáit, akkor kiszáradt. Mikor negyvennyócba Kossuth katonái kijöttek, akkor még kizöldült, de aztán még kiszáradt, és úgy maradt szárazon mind máig, és ki tudja, ki fog-e zöldülni vaj eccer?...”

/Élő kopjafák/

Veszélyes tereplovaglások.

=====

A háború előtt volt egy ilyen című vigjáték; Rádbizom a feleségem."- Ez jutott eszembe, amikor ezt a három kis történetet papírra vettem .

.....

A legjobb barátom, aki szintén főhadnagy volt-a honvédségnél közölte velem, hogy megérkezett a menyasszonya a városunkba. Jelenleg annyi dolga van, mint segédtisztnek , így nincs sok szabadideje sem. Ki lovagolnék-e egy párszor a menyasszonyával; kérdezte.

Mint igazi jó barát- természetesen igennel válaszoltam.-

Két hátszlóval jelentem meg az Éva lakásának az ajtaja előtt.

A legénnyel megigazitottuk a lovon a kengyelt és Évát nyeregbe segítettük. A legény letisztelgett s elment, miután megmondtam neki, hogy másfél óra múlva legyen a ház kapuja előtt.

A két ló vigan kocogott a macskaköves utcán s Éva szépen és nyugodtan ült a nyeregben.- Nemsokára elhagytuk a várost és az Iza hídján lépdeltünk keresztül. Egy szép füves, lapos legelőhöz érkeztünk hamarosan. Megállítottuk a lovainkat egy kis időre. A lovak kinyújtották a nyakukat, megrázták a fejüket s fújtek egyet.

Majd újra felszedtük a szarvakat s elindultunk lépésben ismét. Kérdeztem Évát, hogy ügethetünk -e egy kicsit ? Ő boldogan mondta, hogy igen.- Meg voltam arról győződve, hogy egy honvéd lovas tisztnek a menyasszonya biztosan nem most ül először lovon. Erről nem is kérdeztem meg. Egymás mellett ügettünk , de azért fél szemmel oda- oda néztem, hogy nincs-e valami baj. - Eddig nem volt.-

Majd újra lépésbe vettük a lovakat s Kabolacsárdát megkerülve, egy másik úton jöttünk a város felé. Minden rendben ment.- A lovak már egy kicsit le voltak jártatva. Majd újra könnyű ügetésbe mentünk át s kérdeztem Évát, hogy az előttünk elterülő mezőn vágtazzunk-e egy kicsit. Erre viszont ezt válaszolta, hogy most nem, de majd legközelebb.- A hölgy szava nekem parancs volt.- Lépésben mentünk tovább a mezőn és felkaptattunk az Iza folyó töltés/ére. Ott én már elég sokat lovagoltam s tudtam, hogy elég széles és nem veszélyes, mert nem is túl magas. De ahhoz keskeny volt , hogy két ló egymás mellett haladhasson. Évát előre engedtem, magam pedig mögöttem lovagoltam a Bárónőn.-Ez a lovanak a neve volt.-

Nem is történt semmi baj addig, amig csak egyszerre a víz partjáról- egy kis nédas csomóból két vadkacsa fel nem röpött is/zonyu nagy zajjal, hópogással, ami nemcsak a lónak, de még a lovasnak is riasztó zajt csinált.- Erre a Borke oldalra ugrott- Ezen ült Éva , de olyan hirtelen, hogy mellette szépen a földre huppant. Mindjárt leugrottam a Bárónőről és elkaptam a Borke szarát. Majd félkézzel pedig felsegítettem a földről Évát. Kissé poros és sáros is lett a nadrágja és a halvány krémszínű blúzán is volt egy kis szakadás. Egy ideig így álltunk a két ló mellett, melyeknek a szarát kezemben tartottam, majd megkérdeztem Évát, hogy fáj-e valamije s fel tud-e a lóra újra ülni;- Azt válaszolta, hogy nem fáj semmije, mert olyan szerencsénemesett le a lóról.-

Újra lóra ültünk, de most már csak a töltés aljában meneteltünk, mert ki tudja, hogy nem találkozunk-e majd újabb vadkacsákkal ?-

Már majdnem elértük a várost, amikor megkérdeztem Évát, hogy sokat lovagolt-e már eddig? Most meg majdnem én estem ki a nyeregből, amikor ezt válaszolta, hogy a mai lovaglása volt az első. Csak eddig ségyelte nekem megmondani.-

Magamban szívtam Gyuszt, a vőlegényét, hogy erről ő egy szót sem szólt.

.....

Egy másik barátom, aki meg tűzérfehéredni volt, hádibeosztásba került. A bucsuestén aztán azzal váltunk el, - hogyha időm engedi, néha-néha lovagoljak ki a feleségével, mert ő már ekkor nős volt.-

Mint jó barát és bajtárs megígérttem Jenőnek, hogy szívesen fogok kilovagolni Erzsivel, - a feleségével.

Eljött az első alkalom. An már a házukhoz lóháton érkeztem.. Ott az udvaron állott a Jenő legénye a lóval s mellette Erzsébet asszony. Megnéztem a nyeregbe, kengelt igazítottam s a nyeregbe segítettem Erzsit. Elindultunk a várostól kifelé. Terepre mentünk ismét. Eleinte minden szépen ment, nem volt nagy forgalom s akkor még autó igen kevés volt az utcán, inkább csak konflisok. Déli irányban haladtunk s így hagytuk el nemsokára az utolsó házakat is. Ismertem erre felé is jól a járást, mert magam több mint két éve sokat lovagoltam erre felé is, ha közeli terepelovelaglást akartam csinálni.

Erzsébet jól ülte a lovat. Bar tőle is elfelejtettem megkérdezni, hogy milyen fokú a lovastudománya?

Jenő "rámbizta a feleséget" - ez motoszkált az agyamban s ez nekem megnyugtató volt.

Egy nagy kaszálóhoz értünk, ahol egy kis vágót csináltunk, a lovak élveztek a bársonyos füves talajt. S szinte hangtalanul vágóztak a perzsa-szőnyeg puháságymezőn. Majd úgyszólván elértük a főispánék portáját a falu végén. Ott állott egyedül a vidéki úrilak. Átmentünk úgyszólván, a megcéloztuk a ház mögötti részt, mert ott egy szép nagy füves területen egy ugrásra alkalmas terület volt természetesen akadályokkal; sövény, kerítés, árok kidöntött nagy fatörzs és egy tovább. Megkérdeztem Erzsébetet, hogy ugrassunk-e? Ő igennel felelt. Mondtam is neki, hogy csak jöjjön mögöttem, fogja rövidebbre a szírat és előre dülve kövessen. Az ő lóva majd ugrik szépen az enyém után. A haditerv megvolt.

Mondtam elsőnek a nagy fatörzset fogjuk ugratni. A Barónő könnyen vette az akadályt. Alig hogy átrepültem a fatörzs fölött, egy nagy kiáltást hallottam, majd egy huppanást, - Röggtán megállítottam a lovaamat s hátra fordultam. Akkor láttam meg, hogy Erzsébet a földön van elterülve a szép friss zöld fűvön. Odaugrottam s Sietve felsegítettem a földről.

Az új fehér selyem blúz a vállán a fűtől zöld színű volt és az egyik ujja pedig el volt hasítva, -

Egy kicsit én is megűjdedtem, hogy ime az első lovaglás is már balesettel kezdődött. Jenő barátom feleségével mit is csináltam. - Ajánlottam, hogy menjünk be a főispánék kúriájába s ott majd elsősegélyben tudják részesíteni, ha erre szükség van. Azonban Erzsébet szégyelte magát s oda nem akart bemenni. Csupán egy kisebb horzsolás látszott az egyik könykén,

Igy aztán újra lóra ültünk s igen komótosan, a mellék utcákon keresztül mentünk be a városba, nehogy ismerősökkel találkozzunk.-

Amikor az első szabadságra hazajött Jenő, mondta is nekem, hogy már az első lovaglásnál majdnem megöltem a feleséget.- Többet aztán nem lovagoltunk ki, mert mindig tudtam valami kifogást találni.-

.....

Új osztályparancsnokot kaptam s magam is alatta szolgáltam, mint osztálysegéd-tiszt. A bevonulása után nemsokára megjött a felesége és a csinos fiatal lánya is.

Amikor levizíteltem náluk, a Nemzetes Asszony is közölte velem, hogy a lány jó lovas, s ha van módom lovagoljak ki vele. - Egy jó segédtisztnek ez parancsnak számított.-

Meggyőződtem erről, hogy a lány valóban jól lovagol. De azt is megtudtam, hogy az egyik filmfelvételénél a színésznő jelmezében s frizurájával ő lovagolt. Ott pedig már igazán jól meg kellett ülni a lovat.

Minden alkalommal Gácsi András legényem a Borkát a kisasszánynak, míg a Béránót nekem nyergelte. A Borka elég fiatal volt, de nyugodt természetű. Így mindig azon lovagolt Pálma.

Már elég sokszor kilovagoltunk és a város környékét már eléggé bejártuk a tereplovasglások alkalmával. Nyugodt voltam, hogy nem történhet semmi baj. Pálma jól ulti a lovat és így nekem nincs semmi aggodni.

Szervasszó felől jöttünk be a városba egyik alkalommal a múlt két oldalán. Ott kellett átmenni a vasútvonalon, de ott sorompó is volt, éppen hogy odaértünk, az átjáróhoz a sorompó herangja megszólalt, jelezte hogy közelesen jön a vonat. - Egymás mellett lovagoltunk. - Sarkantyút a lovaknak kiáltottam, - mert már a kanyarban robogott a budapesti gyars. A sorompó lassan kezdett leereszkedni, én már túl voltam az átjárón, de nem tudom, hogy mi történt akkor a Borkával, csak kezdett egy helyben forogni a két sín közepén. A vér a fejembe szállt, s leugorva a lovaról az utolsó pillanatban sikerült kirántanom a Borkát, de ekkor már Pálma a lóva nyakára lépült. A sorompó lezáródott a s következő pillanatban a gyars átrobogott a két sorompó között. Az emberek az ablakokból kihajolva nézték, hogy mi is fog itt történni.

A Borka is reszketett, de mi sem tudtunk egy pár pillanattig szóhoz jutni. Borzasztó kép szellett át a fejemben, mint egy film, hogy mi történt volna, ha nem tudom az utolsó pillanatban a lovat és a lovast kirántani a két lezáródó sorompó közül. -

Est a veszélyes pillanatot egy rendőrszázados barátom is láthatta, aki, éppen érkezett oda moterkerékpárján. Amikor Voronyesben egy hadifogoly táborba kerültünk felidézte ezt az esetet s mondta, hogy neki is megfagyott a vér az ereiben, - s nem tudta hogy mi is fog történni.

.....
Ez ahárom "veszélyes tereplovasglás" nekem jó lecke volt, hogy hölgyekkel bizony nagyon veszélyes kilovagolni.

Sem feleséget, sem menyesszonyt nem jó ha az emberre bizzák, mert sohasem lehet tudni, hogy mi is történhet.

- Az ördög nem alszik. -

- /1996/ -

--- 000 ---

E u r ó p á b a n .
=====

1995, nov. 18-án repültem a DELTA-MALEV légitársasággal Budapestre. Lenci unokatestvérem Gyuri fiával várt a ferihegyi repülőtéren, ahová nov. 19.-én reggel 8.50-kor érkeztem meg. Innen kocsival Lenciékhez a szállásomra mentünk.

Nov. 21.-én Eörs unokaöcsém a húgom legkisebbik fia/ vitt ki a Keleti p.ú-ra, ahonnan Sopronba mentem s vittem a Feleségem urnáját magammal. Az állomáson Laci öcsém, Márta sógornőm fia várt. Otthon a jól fűtött lakásban Márta sógornőm nagy ebéddel várt. Hires és jó háziasszony. Igen szereti a vendégeket. - Lacival elmentünk intézkedni az egyháznál és a temetkezési vállalatnál. Itt átvették a Sárny urnáját is hivatalosan. - Nov. 24.-én 1/4 9-kor indultunk Lacival és feleségével Gabival hármásban kocsival Sopronból. Az úton itt-ott hó is volt látható. Egy ebéd pihenő után 1/2 4-kor már Befriedben is voltunk. Jutka és Klaus fogadott. - Majd Laciék és én is szállásunkra mentünk. - Még aznap este egy tipikus bajor vendéglőbe mentünk kocsikkal. A vendégek száma; 65 volt. Csak a mi számunkra volt nyitva a vendéglő. Ott Jutka lányom fogadta a vendégeket, persze ott segített Klaus is a férj úram. A menü; finom bajor leves után bürös-malac sült következett, fehér és piros káposztával, krumplival és savanyúságokkal, foszlós bajor kenyér, fehér és vörös bor, valamint pálinka és sör. - De a vacsora végén a pezsgő is durrogott. - Majd pedig két-féle magyar rétes- túrós és almás. -

Egész este Maxi és négy tagú zenekara szolgáltatta a zenét. De vacsora után jött a bajor tánc. A vidám sereg táncra perdült s végén az angolok is negyven belezottak a táncba. Ugy látszik, hogy a jó bor megtette a hatását. U i. a vőlegény londoni-a Melvin-s így az ő családja képviselte az angolokat. - Csak közel éjjel tájban hagytuk el a vendéglőt. De akkor kellett Julietnek és a vőlegényének felséperni az ajtó előtt felhalmozott összetört tényérokat, mert azt belépés előtt mindenkinek földhöz kellett csapni, hogy a házasság jól sikerüljön. - Ez is bajor szokás. -

Nov. 25.-én délelőtt az emeleten gyülekezünk mi férfiak, mert Jutka kiadta a parancsot, hogy lenn csak a nők lehetnek. A menyasszonytöltötztették, A verrónő, az öltöztető nő, a fodrásznő, és a az arc-kikészítő nő, no meg a mama és a Gabriella, a Juliet legjobb barátinője Londonból. Mi fenn ittuk a éherryt, konyakot s a Jutka által felküldött harapnivalókat Angela "beroness"-nél. 1/2 12kor felüzent Jutka, hogy indulunk a templomba. Borús idő volt s havat is jósolt a TV. Autókkal hamar leértünk a kolostor udvarába s ott szellingóztunk be a templomba. Nekem kellett aztán Jutka lányomat bevezetni, miután a násznép már mind benn volt, felhangzott a zabekar, -12 tagu-és az orgona. Az első hegedős természetesen Maxi volt a menyasszony öcse. - Ekkor vezette be a lányát Julietet az apja az oltár elé. Az esküvői szertartás nagyon szép és felemelő volt. A zenei számok mellett egy német alt énekesnő szólót is énekelt. A szertartás két nyelven folyt németül és angolul; De a köszöntő beszédek között még magyar is volt, Nagy Laci Sopronból. A gyűrűt pedig a kis Tamás, míg a virágot ikertestvére Kinga vette nagy komolysággal. Ők meg Győrből jöttek apjukkal Péterrel /Bende/ és anyjukkal Tucsival.

A Melvin tanuja Simon volt Londonból, míg a Juliet tanuja Gabriella apai anyai részről olasz szintén Londonból. -K, jövettgényképezés, amá k orra gyönyörűen kisütött a nap is. Katalin-napja volt s nem jött a hó.

Majd innen ki autóval, ki sétálva ment át a Marina Yacht Club épületéhez. Nem volt messze. - Persze a fiatal pár egy antik Mercedes-kocsival, amelyik et a tulajdonosa, Angele vezette. Szépen felszalagozva és virágokkal díszítve. A Marina Club házában nagy pezsgőzés és terefere volt harapnivalókkal. Ott majdnem egy órát töltött a társaság. - Majd a meghívottak előtt szélesre tarták a kettős ajtót és bevonultunk

a nagy terembe. Ott 45-re volt terítve. Fejlelmi módon volt minden elrendezve, ami a Juliet műve volt. Csak gyertyák égtek karos tartókban. Zöld- fehér és arany díszítés az asztalon virágokkal vegyeden.

Kiváló ebéd volt; előételrel, jó bejor "lakodalmi levesrel" majd sülttel, édességekkel, fehér és vörös borral, kávéval. Majd jött a torta felvágása a fiatalpár részéről bécsi valcerrel körítve. - Az ebéd előtt viszont pár szép számot Maxi és négy tagu zenekara játszott. Közöttük a nekem szánt Monti-csárdást is. - Jöttek a szónoklatok angolul németül, de még magyarul is. (Ez én voltam, mint a boldog nagypapa).

Jó későn fejeztük be a nagy lakomát.

Innen az angolok a hotelbe, míg ki-ki szálláshelyére ment.

Másnap úgy közel a déli órákban jött össze egy kisebb társaság újra a Jutkéék házában. Jó levessel, majd hideg dolgokkal folytattuk. De Simon már bontotta is a nagypezsgős üveget, hogy tudjunk valamitinni is. A hangulat újra igen jó lett. - Csak a késő délutáni órákban oszlott szét a társaság s Juliet Melvinnel el is repült Bécsbe.

Teltek, multak a napok. Nov., 26-és 27-én főleg festéssel foglaltam el magamat Jutka kért, hogy fessek neki csendéleteteket, ezzel töltöttem ki az időmet. - Három csendéletet és két téli tájképet alkotam. Sétáltam nagyokat lenni a fő partján s élveztem a nagy csendet. Gyönyörködtem a távoli alpesi hegyekben. - Dec. 2-én bementem Münchenbe. Misike és Etuka vártak már nagyon, Nagy ebéddel fogadtak s ott volt egy "vegetarianus" zenészprofesszor is, aki közben tehetséges festőművész is. Jó, elbeszélgettünk, miután a vendég elment, mi Misivel majdnem éjfélig tudtunk még beszélgetni. Téma volt bőven. Másnap magyar misén vettünk részt, majd utána egy olasz étteremben, előbb kávézhattunk magyar barátokkal, majd aztán hármesben még mi ott maradtunk megebédelni. - Ott is foly még a társalgás. - Az öt órai vanattal érkeztem meg Jutkéékhoz Bernriedbe.

Dec. 7-én 1/4 11-kor indultunk kocsival Bernriedből; Jutka, Klaus, Maxi és én. Maxi nemcsak a hegedűjét hozta, de még két nagy szulyót is. - Németországban inkább csak a hegyekben volt hó, míg Ausztriában már légyjebb is. St. Pöltenben álltunk meg ebédelni s egy kicsit kinyújtózkodni a hosszú út után. A térve a magyar háborún, már bizony ott nagy hó volt meg az utak sem voltak eltisztítva. Sötétedett, amikorra Sopronba értünk. Kb. 40-45 cm-es hó volt a városban. Márta nagy vacsorával fogadott bennünket. Majd Jutka, Klaus és Maxi elmentek a szállodába, később auttóval átmentek Bécsbe, Laci is velük, hogy hazakozzák Julkátet, repülőtérről. Mi Mártával éjfélig vártuk őket.

Dec. 8-án reggelre újabb hó esett, majd reggeli után úgy 11 óra tájban Lacival, Mártáékkal együtt indultunk a temetőbe. - Ott volt már Budapestről Erzsi, sógornóm a Sári húga, valamint a Lenci felesége Klári, Guri fiával, és/Varga/Eörs az húgom legkisebbik fia. - Lenci nem jött mert nem érezte magát jól. - Klári így mondta. - De ott volt Györből Tücsi is. Péter nem tudott jönni. Hideg volt - 10 C. fok. - A hó már 55-60 cm magas volt, mert éjtszaka újra esett. - Bementünk a kápolnába, az is jégverem volt. Nemsokára jött a pap is. Sári annyira fézött, hogy még benn a kápolnában sem vette le a báránnyör süveget. - A szertartás nem volt hosszú. A kántor énekelt s kis beszéd s ima után már mentünk is kifelé. Hiába volt elseperve a hó, az ujonnan esett megint betemette jól az ösvényt s így majdnem térdig erő hóban mentünk a sírig. - Ott a pap újra imádkozott s majd beszentelte az urnát s azt elhelyezték a Nagy-Család sírjába. Szöszikém oda került Lajos öcse mellé. Ez volt a végakarata. - Szomorú volt a búcsúzás Töle. - Majd a befedett sírra rákerültek a virág koszorúk is. A pap elment, mi még ott álldngáltunk egy darabig. - Nehézzen tudtam elindulni. - Hájó volt ez az érzés, - Neki már jó, mert nem kell szenvednie többé. -

Innen kocsikkal átfagyva mentünk el az Erzsébet-étterembe, ahol egy külön szobát fogalt le Laci. Itt voltunk húszon felül. - A jó meleg ebéddel beszélgettünk s körülbelül vagy két órát tolthattunk e-

gatták végig beszámolómat.- A szomszédom, az asztalnál Nt. Jancsó Jarompó ref. lelkész volt a Feleségével, mindketten hitoktatók a Burg-Kastli-Magyar gimnáziumban.-

Ugyanezen este a brenriedi kolostor templomába mentünk Jutkával az esti misére. Szép zenés mise volt, ahol Maxi 12 tagú egyházi zenekarban játszotta az első hegedűt. Mikor Klaus is hazajött a turzingi énekes miséről-0 ott énekelt a kórusal-megtörtént a karácsonyfan a gyertyáknak a meggyújtása s Klaus a bibliából olvasta el a karácsonyi történetet.- Majd ki-ki átvette az ajándékát.-

Dec. 28-án még elég nagy hó volt s elég hideg, de Klaus, Jutka és én felmentünk Kachelbe s ott a tó körül járkáltunk vagy egy jó órát, majd egy étteremben felmelegedtünk s úgy tértünk haza.- A következő napokban még két ujjb squarell képet festettem s így az idóm jól telt el. 24.-én kijött Münchenből De, a Klaus nővére s négyesben elmentünk a hegyek közé. Ott a nagyhóban megmászunk egy kisebb hegyet s a másik oldalon bementünk egy étterembe enni. Majd onnan egy másik úton jó órát gyalogolva a hegyen át megérkeztünk a kocsinkhoz, azzal haza.-

A Szylveszter vasárnapra esett. Bement Münchenbe s ott résztvettem a magyar misén. Majd utána Misivel és Etukával elmentünk ebédelni.- E-ötte meg találkoztam pár magyarral s közöttünk Erdéy Sándorral is.-A 3 óras von-attal érkeztem vissza Bernriedbe. Nemsokára megjött Do is. Teázás, beszélgetés s hideg vacsora után végignéztük a Juliet filmjét- a miről a az apja gyermekkorától készített addig, míg most férjhez nem ment, Majd éjjelkor pezsgővel köszöntöttük az Újévet.-

Jan. 2.-én utaztam vissza a Bertók Béla vonattal Magyarországra. Az étkezőkocsiban nem volt fűtés, nem volt villany s így nem is tudtak főzni. A két szakács a két pincér és a főúr ott topogott kabátban a locsi közepén-Komáromnál a mozdony is bedöglött s végre kaptunk Bécsből egy segély mozdonyt, amely egy óra öt perces késéssel vántatott be bennünket a Keleti p.u-ra. Szegény Gyuri öcsém majdnem megfagyott a véréakozásban. Szerencse, hogy Klári meleg teával és vacsorával várt minket.-

Másnap újra meglátogattam Lencit, mint eddig is tettem minden második napon. Jó két órát elbeszélgettünk. Mondta, hogy hamarosan hazahoz engedik.- Hisz még Karácsony előtt be kellett neki mennie.- A vizet már teljesen lecsapolták a tüdejéről, amit a szív-elégtelenség okozott.-

Jan. 4.-én újra Lator Gyurkáéknál voltam. Jan, 5-én felmentem a Hadi-leveltárba, de Dr. Szakály Sándor egy pár perccel előbb már elment, hogy másnap már utazik vissza Bécsbe. Ezen a napon hívott Kiss Gábor Orlandóól-Floridából, hogy Jezierski Lavi november 28-én meghalt Miskolcon. Este Klárával és Gyurival felmentünk Döbösökhöz, a Lenci fiatalabbik fiákkához Budára. Ott nagyszerű italokkal és hideg disznóságokkal fogadtak bennünket Éva feleségével együtt.- Majdnem éjjelig beszélgettünk.-Jan. 6.-án Győrbe mentem vonattal Bende Péterekhez. Nagy örömmel fogadtak s Tücsi nagyszerű ebédet csinált.- Tamás és Kinga állandóan csak velem akart lenni.- Sokat beszélgettünk s Tücsi nagyon örült a két képnek, amit ajándékba vittem a szép új házukba. Nemcsak igen jó anyja, feleség, de kitűnő háziasszonynak is bizonyult. Másnap szép havas vasárnapra ebédre mentünk. Ebéd után a Réba partjára kimentem téterrel és a két gyerekkel ródlizni. Majd megjött a Péter apja s így hármeában beszélgettünk. Volt közös téma a hadifogságból is.-A vonatom- a gyors-25 perces késéssel indult. Nagy volt az örööm, amikor betoppantam s már Lencit otthon találtam., Jól elbeszélgettünk, csak 10 után tértünk nyugovóra.

Másnap mentem Erzsikehez, majd felmentem Budára a Rendőrtiszti Főiskolára, ahol már Dr. Parádi József tanár várt rám. Vagy három órát beszélgettünk. A téma persze a M.Kir. Csehdárság volt. 7-re mentünk el KRÓNIKÁS étterembe, ahol már Erzsi is várt. Itt tartottuk meg a Lenci 81. születésnapját s annak ötömnünepét hogy már kinn van akórházból. Klári és Gyuri volt meg ott.- Miután hazajöttünk Gyuri készített egy video filmet Lenciről, meg rólam, Mondta is, hogy a két "amászkát meg akarja ötokíteni, ahogy elbeszélgetnek.

/ Sajnos, hogy ez lett az utolsó együttes képünk, "alán Gyuri érezte hogy ezt meg kell örökíteni./-

Másnap újra voltam egy rövid időre Erzsinnél elbűcsüzni. Ott találkoztam Bajcsy Károly századossal, aki 10 darab Csendőri Erdemkeresztet küldött Kiss Gábornak. Delután újra csak beszélgettünk Lencivel, Klárvival s már terveztük azt, hogy majd újra jövök hozzájuk ősszel.- Az esti órákban hívott fel Eörs, hogy hazérkezett Németországból a hét napos zenéi körútjáról.-

Jan. 10-en jökor már felkeltem, ugyanis a nyocadiki gépet nem engedték leszállni New Yorkban olyan nagy volt a hó a repülőtéren, majd 9-en meg nem is indítottak gépet Budapestről. Szerencsém volt, mert a telefonon értesítettek, hogy 10-en indul repülőgép, Eörs vitt ki a ferihegyi repülőtérre. Így indultam Magyarországról I. osztályon a MALEV-géppel. A kiszolgálás a koszt is kifogástalan volt, Vögre valami jó is volt már. New Yorkból 1 és fél órai késéssel indultunk a hó hegyek között. De viszont egy jó vacsorát szolgáltak fel, a landóból egy órai várakozás után indult a kis gép /COMSAIR/. Pontosan érkezett meg Sarasotába, ahol Szűts Pali és Magdi vártak rám.- este 10 .35 perckor.-

Itthon mindent rendben taláтам, plus négy nylon zsák posta is várt rám az ebédli asztalon.

Igy fejeződött be az európai utam, amely alatt szomorú és kedves napjaim is voltak, mind Magyarországon, mind pedig Németországban.-

- / 1996 /-

- v.B.T. # .-

--- 000 ---

A fiatal párral az esküvön
/Bernried, 1995, nov.25./

- A kocheli tónál Jutka lányommal
/ 1995, dec. 28. /

1996. január 14.-én a sarasotai Szt. Mihály templomban gyászmisét tartott Ft. Dr. Szépe László lelkész a Magyarországon elhunyt vitéz Levalt- Jezierski László ny. vk. alezredes, tb. Vitézi Székkapitány lelkiúdvéért, aki éveken keresztül volt a Magyar Katolikus Misszió minisztrása.

A sarasotai és környékbeli magyarok igen szép számmal jelentek meg.

A sarasotai KOSSUTH KLUB ez év január 28-i közgyűlésén választotta meg új tisztikarát; - Az igazgatóság tagjai; Dr. Csizinszky Sándor elnök, Kisvarsányiné Bognár Éva alelnök, v. Baranchi Tamáska Endre II. alelnök, Szaday Tibor pénztáros, Csizinszky Ágnes pénztáros h., Szűts Pál titkár, Lehoczky Melinda titkár h., - valamint Dr. Kisvarsányi Géza, Fésüs Erzsébet, Lehoczky N. Kálmán, Bazán Mária és Subecz György igazgatók.

A Klub 1996-ban a rendelkezésre álló \$ 3.600-ból Erdély \$ 1.000, a Felvidék, Kárpátalja és Délvidék \$ 500-500, Magyarország \$ 600 segítségével részesülnek.

A februári "Erdélyi búcsú" rendezvény mind erkölcsileg, mind anyagilag igen jól sikerült.-

.....

Február első vasárnapján az Istentisztelet után tartotta meg a sarasotai M A G Y A R K E R E S Z T Y É N E G Y H Á Z

AZ UJ PRESBITERIUM megválasztását; - v. Baranchi Tamáska Endre gondnok, Dr. Kuli Sándorné- Ilona gondnokhelyettes, Dr. Vajda Sándorné- Ibolya pénztáros, Nt. Bodor Lászlóné orgonista és titkár-jegyző, presbiterok; Dr. Boros Lajosné- Ilona, Harangi István, Harangi Istvánné, Horváth Helén, Kiss Edit, Dr. v. Ormay Józsefné- Gabriella, Nagy Kálmán, és Subosics Károly.-

Március 3.-én vasárnap negy ünnepség volt a sarasotai Magyar Keresztény Egyháznál. Ezen a napon történt a beiktatása Nt. B o d o r Péter- Pál ref. esperesnek az egyházába.

A beiktatást Főtiszteletű Dr. Vitéz Ferenc, a Kálvin R. gyházközpont püspöke, Johannita lovag végezte. Jelen volt az Egyházközponti Tanácsból; Főtiszteletű Meggyesi Lajos segéd püspök, Nagytiszteletű Ludwig K. Kálmán főjegyző, Főtiszteletű Kaiser F. Raymond zsinati pénztáros és Dudás Ferenc zsinati presbiter. Ugyancsak a lelkész édesapja Nt. Bodor László ny. ref. lelkész. Az ünnepi Istentiszteleten mindnyájan imával, beszéddel is részt vettek. Az egyház nevében v. Baranchi Tamáska Endre gondnok köszöntötte a beiktatott lelkészt, míg Boros Ilona egy énekszóval és Gemesi István egy Reményik verssel szerepelt.-

Az Istentiszteleten Ft. Dr. Szépe László kath. lelkész szintén köszöntötte a beiktatott lelkészt.

- A templomunk zsúfolásig tele volt/ pót székek is kellettek./

Este 5.30 Órai kezdettel a venice-i Magyar Házban volt a bankett. 700-on jóval felül voltak az egybegyűltek. Itt a Magyar Ház elnöke üdvözölte a vendégeket, elsősorban a püspököt és a zsinati tanács tagjait. A püspöki beszéd után Nt. Bodor Péter -Pál is beszélt majd jöttek a különböző egyesületek és szervezetek küldöttjei.- A végén v. Baranchi Tamáska Endre gondnok adta át az Egyház ajándékát

**) A Master of Ceremony Dr. Boros Lajos volt.-

Nt. Bodor Péter-Pál lelkészüknek/ egy arany töltőtollat./

A március 13.-án érkezett püspöki levélből;
..." Először is hálás szívvel köszönöm meg ezt a párjétritkító beiktatást és bankettet, melyet becses rendezésben és irányításoddal rendezett a gyülekezet. Örülök, hogy a jó gyülekezetnek jó papja lett, mert bölcs vezetői voltak s jól választották. Isten tartson meg Benneteket, mint gyülekezetet és mint egyéneket nagyon sokáig, jó egészségben és halmozzon el minden áldásával.".....

.....

Ft. Kaiser Raymond, Ft. Medgyesi L., Nt. Ludwig K., Dudás F.
Ft. dr. Vitéz Ferenc, Nt. Bodor Péter, v. B. Tamáska Endre, Nt. Bodor L.

Ft. Dr. Vitéz Ferenc püspök
a katedrénél

Ft. Dr. Vitéz Ferenc püspök
a gondnokkal

BODOR PÉTER PÁL önéletrajz:

1959. augusztus 21-én Aradon születtem, református lelkészcsalád második gyermekeként.

Iskoláim: Elemi iskoláimat Bodófalván (Bánát), Nagyzerinden (Bihar) és Aradon, középiskolai tanulmányaimat Aradon végeztem.

Theológiai tanulmányaimat Kolozsvárott kezdtem - az akkori 4 éves programból 3 évet elvégeztem (1979 - 1982) -, s majd az Ashland Theological Seminary, Ashland, Ohio-ban fejeztem be 1986-ban.

Kolozsvárott tanáraim voltak: Juhász István, Tőkés István, Kozma Zsolt, Erdő János, Geréb Pál, Gálffy Zoltán,

Diplomadolgozatomat Princetonban írtam 1985-ben. 1983-ban felvételt nyertem a The University of Michigan reaktudományi karára, ahol kezdetben pszichológiát és matematikát tanultam, de végül általános, gépészmérnöki diplomát szereztem 1991-ben.

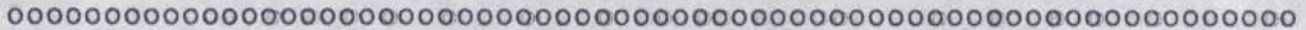
Szolgálataim:

1984 nyarán: Union, N.J. diáklelkész.
1984 - 1985: a clevelandi Első Magyar Református Egyház besegítő diáklelkésze.

1985 Ősze: Roebing, N.J. megválasztott, exmittált lelkész.
1985. december 1: Flint, Michigan megválasztott lelkész, ahol 1986-ban szenteltek fel és ezt követően iktattak be lelkészi tisztenbe.
1991 márciusában a Kálvin Egyházkerület (UCC) Nyugati Egyházmegyéje esperesévé választott.

Lelkipásztorként a következő tisztségekre választottak meg:

1991. A Kálvin Egyházkerület Jelölő Bizottságába;
1991. Kelet-európai tanácsadó a Grand Rapids; Michigan-i Holland Református Egyház Diakóniai Osztályán;
1992. a Bethlen Otthon Igazgató Tanács tagjává, Ligoneer, Pa.;
1992. a Kálvin Egyházkerület Jelölő Bizottságába;
1993. februárjától július 29-ig a szombatéven keretében a Budapesti Református Theológiai Akadémián angolt tanítottam, előadásokat tartottam, honosítottam USA - beli lelkészi okleveletem.
1993 Őszen lemondtam lelkészi állásomról és tisztségeimről.
1993 novemberében bátyámmal orvosi műszereket karbantartó és javító céget indítottunk. Lelkipásztori hívatásomat világi állással párhuzamosan folytatom. Ez év novemberétől a Sarasota-i Magyar Keresztény Egyháznál missziós lelkészi szolgálatot végzek.
Szüleim, húgom és bátyám családjukkal együtt Floridában élnek.

HÍVEN * BECSÜLETTEL * VITÉZÜL

1881-1945

MINDHALÁIG !

A Magyar Királyi Csendőrség Bajtársi Világtalálkozója
1996 Február 16-17. Sarasota, Florida - U.S.A.

K i s s G á b o r a M. Kir. Csendőrről Bajtársi Közösség központi vezetője

az idei 115. CSENDŐR NAPOT úgy rendezte meg, hogy erre az alkalomra febr. 16 és 17-re NEMZETKOZI RENDVEDELMI KONFERENCIA-RA HIVTA ÖSSZE A VOLT CSENDŐRÖKET, A TB. CSENDŐRÖKET és a CSENDŐR BARÁTOKAT.

A konferencia helye: a venice-i Magyar Házban volt megtartva, mint a másik oldalom látható meghívón olvasható.

Febr. 16.-án délelőtt Görgey Kálmán nyitotta meg az ülést. Előtte a fohászt Nt. Bodor László ref. lelkész mondta.

A bemutatkozásokat Kiss Gábor vezette le. Majd Dr. Parádi József a budapesti Rendőrtiszti Főiskola tanára /alezredes / adta elő a "Dualista rendvédelem Házunkban" címmel. Előadás nemcsak a volt csendőroknak, de a hallgatóság többi részének is nagyon érdekes volt.-

Ezután ifj. vitéz Körössy Zoltán tb. csendőrről a "Csendőrről gyűjtömenyek sorsa" címmel tartotta meg nem mindennapi előadását. Azonkívül magával hozott több csendőrségi tárgyat, ruhát, felszerelést - s azokból egy "mini muzeumot" rendezett

Bodrogi László rajza

/1996/

Meghívó

az 1996 évi nemzetközi rendvédelmi konferenciára

Helye: "Magyar Ház" 165 Jackson Rd. Venice, Florida. 34292.
Ideje: 1996 Február 16.(péntek) és 17.-(szombat)

Műsor:

- Február 16-án(péntek):
 10:30AM: Megnyitó..... Görgy Kálmán
 Amerikai "Pledge", magyar "Hiszekegy"
 Bemutatók, Üdvözlő üzenetek..... Kiss Gábor
 Dualista rendvédelem Hazánkban..... Dr. Parádi József
 Csendőr gyűjtemények sorsa..... v. Körössy Zoltán
 Csendőrszemmel 1995.--Otthon----- v. Tamáska Endre
- Ebéd: Szendvics, sütemény "soft" italok.-- 5 Dollár.
 1:30 PM: Rendvédelmünk a II. világháború idején.... Dr. Szakály Sándor
 Reáliskiertételés-----v. Bánkúty Géza
 Hozzászólások, javaslatok, kérdések-----Résztevők

A pénteki konferencián részt nem vevő hozzátartozók részére társas kirándulás van tervezve a helyi látványosságok megtekintésére vagy "vidám park" látogatására.

- Február 17-én (szombat)
 10.00Am. -tól társas kirándulás 3 PM.ig
 Előkészület a diszvacsorára.(Helye ugyancsak a "Magyar Ház" Venice.)
 5:30 PM-6:30-koktél party
 6:30 PM Ünnepi diszvacsonya a Hungarian Christian Society Inc rendezésében. Vacsora ára 15 Dollár személyenkint.
 8:00 PM. Műsoros est, szavaltatok, énekek, előadások érdekességek.
 9:00 PM. Tánc záróráig.
 A konferencia tiszta jövedelme a volt M.Kir. Csendőrség hősi halottainak emlékére készülő szobor felállítását szolgálja.
 Szerettel vár a kongresszusi szervező bizottság. Érdeklődők forduljanak Görgy Kálmánhoz,(941)957-1968 vagy Subosics Károlyhoz(941) 627-1979

Kiss Gábor

be. Valóban nagy megbecsülést érdemel Zoli, hogy ilyen szívvel-lélekkel gyűjti a csendőrségi, - ma már múzeális dolgokat. Nemcsak időt, de sok pénzt is beleadta ebbe a nem-munkájába. Fényképalbumainak száma is igen sok.-

Utána következett vitéz Barancki Tamáska Endre, aki 1995. nov. 18- 1996. jan. 10.-ig Európában tartózkodott s ennek felét Magyarországon töltötte, - Sajnos, jót nem tudott mondani a jelenlegi ott-honi állapotokról.

Ebéd után következett Dr. Szakály Sándor hadtörténész, aki jelenleg a bécsi hadilevéltárban folytat kutató munkát negy évig.- Ő már régen foglalkozik a M.Kir. Csendőrség múltjával s mint megtudtuk a doktori értekezése is csendőrségi tárgyú volt. Előadásán látott a alapos felkészülés és a komoly kutatói munka.-

vitéz Bánkúty Géza meghirdetett előadása elmaradt, de helyette felolvasa a gr. Wess Albert erre az alkalomra írt levelét/ L! a FBH. 3-4. oldalán./-

Utána voltak a kérdések és hozzászólások.

Bizony nehéz volt az ülést berendezteni, mert volt bőven felszólaló.

Másnap ugyanott volt a diszvacsonya, ahol Kiss Gábor központi vezető a M.Kir. Csendőr Bajtársi Közösség most alapított "Erdenkereszt"-jét nyújtotta át az arra legérdemesebbeknek.-

A jó vacsonya után még rövid szórakoztató előadás is volt, majd következett a tánc. Még egy pár idős "dalis" is táncperdült ez alkalomból.-

Igy zajlott le a 115.CSENDŐRNAP itt lenn Floridában.-

... H... B... V...

Még egyet ; a főasztal fölött egy csendőrféj bajz ékeskedett, amelyet Bodrogi László grafikus készített el művészi kivitelben.-

Képek a Rendvédelmi Kongresszusról;

12 volt csendőr vett részt a Kongresszuson.
/ 2 személy hiányzik a képről./

Az előadó asztal mellett.

j-b-ra;

Dr. Parédi József főiskolai
tanár Budapestről,

v. Berenchi Tamáska Endre

és

Nt. Bodor László ref. lekkész

B e t e g s é g e k .

K ó r h á z .

Ugy látszik, hogy nemcsak Európában terjedt el az influenza, amit a "tótok" adtak át Magyarországnak,-mint ajándékot, hanem itt is terjed Floridában. A baráti körünkben is voltak megbetegedések.-

Akik a kórházban voltak és vannak, nem is akarom felsorolni. De mindenkinek minél hamarabbi felgyógyulást kívánunk.-

Márc. 6.-án egy könnyebb és márc 12.-én egy komolyabb operáción esett át jó barátunk nemes Simon Laci.- Most már otthonában van igen gondos ápolás alatt.-Lacikém ! Minél hamarabbi teljes felgyógyulást kívánunk.- Barátaid .-

..... 0000

+++ H A L Á L O Z Á S +++
+++++

A vén kaszás egyre csak tevékenykedik.-

Február 18.-én hajnalban hunyt el Sárosotában a mindenki által szeretett és nagyrabecsült " B O S K E " -
"ö.zv. Dr. KASSAY DEZSÖNE sz. nemes szepesszombeti GENERSIICH ERZSEBET 92 éves korában lakásán.-
Elhunytával nagy veszteség érte a sárosotai magyarságot.
Emlékére 1996 ápr, 23.-án d,u, 2 órákor tart a sárosotai Magyar Keresztyén Egyház Istentiszteletet a Church of the Cross Ref. templomában Sárosotában.-
Nyugodjék békében !

vitéz Levalt-Jexierski László barátom és rendtársam- sajnos nem sokáig élvezhette a magyarországi új lakását Miskolcon. Rövid két hónap után megtért a Hádak Utjára. Esztergomban temették el.-
Béke poraira !

.....

vitéz nemes Ujtardai SIPOS ZOLTÁN II, az utolsó levelét 1995. szept. 10.-én írta meg nekem, amelyben írta, hogy szept. 2.-én a pécsi székesegyházban avatták vitézzé.- Szépen kitüntetett doni harcos volt. Azonban nem sokáig viselhette ezt a megérdemelt címet, mert szept. 12.-én a satoraljai helyi ref. templomban az Istentiszteleten szívtámban meghalt./ Benne egyik etyáfiát gyászolom./

... +++ ...

/USA/ Febr. 19.-én a jókori órákban szólt a telefonom s először testvéremétől Evától, majd a Gyuri fiától Budapestről jött a szomorú hír, hogy Lenci unokatestvérem aznap hajnalban a Szt. László kórházban visszadate nemes lelket a Teremtőjének.-

Valóban nagyon megrázott a hirtelen hír. Január 9.-én még együtt ülhattük meg családi körben a 81. születésnapját s úgy terveztük, hogy ez év kora őszén újra megyek hozzájuk.- Ember tervez, Isten végez. -

Sok-sok szép gyermekkori emlék fűz Lenci unokatestvéremhez, akit úgy szerettem, mintha testvérem lett volna.-

Ő ma már a Hádak Utjájá menetel a megért TAMASKA ősök között.-

- Legyen békés nyugalma !

„Megtöryörül az Úr az Ő szolgáin,
ha látja, hogy elfogyott az erő.”

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a nagyon szeretett férj, édesapa,
nagyapa, testvér

Dr. Pharm. Tamáska Lőrinc

aranydiplomás, kiváló gyógyszerész,
a Pfizer Tudományos Központ nyug. Igazgatója, a Szent László Kórház
volt főgyógyszerésze

1996. február 19-én, életének 82. évében elhunyt.

Drága halottunk földi maradványait 1996. március 1-jén (pénteken)
12 órakor az újpesti Megyeri úti temetőben a Református Egyház
szertartása szerint helyezük örök nyugalomra.

Gyászolják: felesége Klára, gyermekei György és Dénes, unokája Zita,
menye Pető Éva, testvére Éva (USA) és a rokonság, ismerősök barátok.

EMLEKED őröKKE SZIVONKBen ÉL

Cím: Dr. Tamáska, 1137. Budapest, Katona J. u. 25.

Dr. nemes Baranchi TAMÁSKA LŐRINC
m.kir. gy. százados
1944 évben felsőegével Klárrival
/ Bp./

Lenci unokáöcsével a
szerkesztő
/ 1993 nyarán Bp-en./

"Mert én tudom, hogy az én
Megváltóm él és utoljára az
Én porom fölött megáll."
(Jób XIX. 25.)

*Isten szent akaratát alázattal elfogadva, a feltámadás és örök élet
reménységével szívünkben, tudatjuk, hogy*

V. SÍPOS ZOLTÁN

*ny. gimnáziumi tanár, Kazinczy Ferenc Társaság alapító tagja
református presbiter, tartalékos főhadnagy,
Csák-Ilosvai-Berényi-család leszármazottja*

79 éves korában 1995. november 12-én visszaadta halhatatlan lelkét Teremtőjének.

Búcsúztatása a református egyház szertartása szerint,

1995. november 25-én 13 óra 30 perckor, a tokaji Református Templomban történik.

Drága halottunk hamvait a Sípos-család sírboltjába helyezzük örök nyugalomra,
a tokaji temetőben.

Áldott emléke örökké él mindannyiunk szívében!

A gyászoló család

Cím: 3980 Sátoraljaújhely, Hajnal u. 6.

"Utamat Krisztus nevével megfutottam,
Hitemet megvallottam,
Köpnöveget nem forgattam,
Honvéd eskümet hűen megtartottam."

Fájdalommal tudatjuk, hogy a távolból véglegesen hazatért, szeretett unokatestvérünk

vitéz Lewalt JEZIERSKI LÁSZLÓ

nyug. honvéd vezérkari alezredes

testben és lélekben megnyugodva élete 87. évében 1995. november 23-án jóságos lelkét
visszaadta Teremtőjének.

Földi maradványait 1995. december 9-én 11 órakor helyezzük örök nyugalomra
az esztergomi belvárosi temetőben.

BALKAY, HAJNAL, JEZIERSKI, KOMPORDAY család

Távíratcím: dr. Komporday Zoltánné, 3529 Miskolc, Vécsey u. 1.

Két püspöki levél.

CALVIN SYNOD
CONFERENCE OF THE UNITED CHURCH OF CHRIST
Rt. Rev. Dr. Francis Vitez, Bishop
493 Amboy Avenue Perth Amboy, NJ 08861
Tel/Fax: (908) 826-3513

1996. január 12.

Rt. Rev. Louis Medgyesi
Auxiliary Bishop
607 Plum Street
Fairport Harbor, OH 44077
Tel: (216) 357-5203

Rev. Koloman K. Ludwig
General Secretary
7319 Tapper Avenue
Hammond, IN 46324
Tel: (219) 882-3131
(219) 931-4321

Rt. Rev. Raymond F. Kaiser
Synod Treasurer
4475 Old Troy Pike
Dayton, OH 45404-1333
Tel: (513) 233-5225
Fax: (513) 233-2072

Mr. Frank A. Dudas
Synod Presbyter
36 Ellen Ct.
Norwalk, CT 06851
Tel: (203) 847-7304

Nemes és Nemzetes
vitéz Baranchi Tamáska Endre Zoltán
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231

Nemzetes Uram!
Kedves Endre Bátyám!

Megdöbbenéssel és őszinte részvétellel vettem Kedves Nejed halála hírére.

Kérem a mi Mennyei Édesatyánkat, adjon számára nyugodalmat országában sok szenvedése után, s adja meg Neki az Élet Koronáját.

Neked, aki hűséges hitvesedet vészítetted el Őbenne, adjon Isten megnyugvást akarataiban, és adjon Neked gyógyulást és vigasztalást.

Maradok őszinte részvétellel és megbecsüléssel és szeretettel:

Vitéz Ferenc
püspök

CALVIN SYNOD
CONFERENCE OF THE UNITED CHURCH OF CHRIST
Rt. Rev. Dr. Francis Vitez, Bishop
493 Amboy Avenue Perth Amboy, NJ 08861
Tel/Fax: (908) 826-3513

1996. február 20

Nemes és Nemzetes
vitéz Baranchi Tamáska Endre Zoltán
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231

Nemzetes Uram!
Kedves Endre Bátyám!

Örömmel vettem becses leveled és benne a jó hirt gondnokká váló választásodról.

Isten gazdag áldását kérem Reád, szolgálatodra és bölcs vezetésed alatt álló Egyházatokra.

Pár nap múlva ott lehetek és személyesen is örömmel fejezem ki jókívánataimat és gratulációm.

Maradok őszinte szeretettel és megbecsüléssel:

Dr. Vitéz Ferenc
püspök

BÚCSÚZUNK...

Az Óév utolsó heteiben három halálhírt is hozott a posta.

Budapesten 84 éves korában elhunyt Kelenváry János László nyugalmazott újságíró, volt haditudósító, lapunk hűséges Barátja és külső munkatársa. Béke poraira!

Torontóban Borbás Károly bajtársunk, a Hadak Útján c. lap főszerkesztője hosszú és boldog házasság után veszítette el feleségét: mély részvétellel osztozunk gyászában és együttérzésünket fejezzük ki az Ót ért pótolhatatlan veszteség miatt.

Floridában v. Baranchi Tamáska Endre gyászolja élete párját, sz. Vásárhelyi Nagy Magdolnát, akit 30 évi harmónikus házasság után szőlített magához az Úr. A Mindenható adjon bajtársunknak vigasztalást, az elhunynak pedig örök nyugodalmat.

SZABAD MAGYAR ÚJSÁG-1995, I. 1.

Nemes és Nemzetes
vitéz Baranchi Tamáska Endréné
sz. Vásárhelyi Nagy Magdolna-Sarolta
DLJ.

Boldog Házasságának 30. évében, a türelemmel és hűsiesen viselt hosszú betegeskedés után, 1995. november 5-én (Bradenton FL USA) 75 éves korában visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Hamvai Magyarországon, Sopronban a NAGY-család sírjában fognak pihenni.

— Emlékét megőrizzük! —

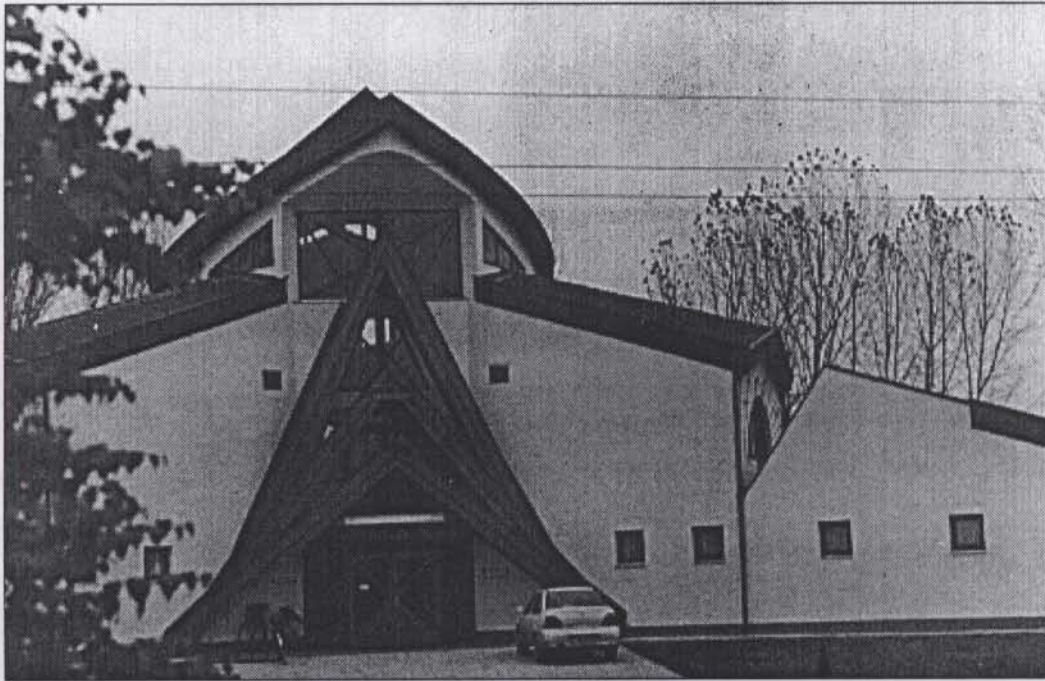

MAGYARSÁG, 1995, nov. 30.

vitéz nemes Baranchi Tamáska Endréné, szül. nemes Vásárhelyi Nagy Magdolna, Sarolta, Bradenton (USA, Florida) 75 éves korában elhunyt.

Örömmel olvastuk ezt a hírt az egyik magyarországi újságban/ M.N.1995, nov.-i szám./, hogy elkészült a tati „Lovagrendek szeretetotthona.”-Íme még a XX. század végén is van létjogosultsága a lovagrendeknek.

Lovagrendek szeretetotthona

A SZERZŐ FELVÉTELE

Lovagrendek összefogása is kellett ahhoz, hogy a Komárom-Esztergom megyei Táton megépüljön a Szent György Szeretotthon és a Szent János Ispotály. Az építészeti szempontból is kifogástalan intézmény beruházási költsége 80 millió forint volt. Ebből 35 milliót fedezett az állami céltámogatás, a költség fennmaradó hányadát megosztva vállalta a helyi önkormányzat, valamint a

katolikus Magyar Máltai Lovagrend és a református Johanna-rend. Az ősz óta működő szeretetotthonban, illetve ispotályban hatvannégyen lakják a szobákat és lakosztályokat. Az intézmény vezetője, Kertész Lászlóné információi szerint a beköltözés elsősorban pénz kérdése. A beköltözőknek a szobákért 200 ezer, a lakosztályokért 750 ezer forintot kell fizetniük egy

összegben. A havi ellátás 15 ezer forintba kerül mindenkinek. A szeretetotthonban ököm-nikus kápolna is helyet kapott, ahol szombatoként katolikus misét, kéthetente pedig református istentiszteletet tartanak. Az otthonba kerülés feltételei között azonban nem szerepel a vallásosság. A jelentkezők felvételéről az önkormányzat erre kijelölt bizottsága dönt. K. T. T.

1996

... ..
A febr.16-es 17-én megtartott Rendvédelmi Konferencián felolvastam "Csendőrszemmel otthon" c. irásomat. Mint később fűlembé jutott, volt olyan, / magyarországi/ akinek nem tetszett. Pedig csak az igazat írtam. De itt nincs hely erre, hogy hát oldalt leközöljek; Így csak a befejező részt írom most ide; "Két alkalommal meglátogattam egy igen régi jó barátomat, akivel együtt kezdtük még az elemiben, majd a gimnáziumban folytattuk. Ő aztán a pesti "Pázmány Péter" Tudományegyetemen, én pedig a debreceni "Tisza István" Tudományegyetemen végeztem a jogot, Majd később Pesten még két évet is sokat találkoztunk. Belőle rendőrtiszt lett, míg én csendőrtiszt lettem. Mint főhadnagyok, fatornyos hazánkban, Nyíregyházán újra összefutottunk 1941 őszén, amikor a szovjet harcterről hazajött csapatokat szemlélte meg Kormányzó Urunk.- Most is büszkén videli kabátja hajtókáján a vitézi jelvényt.- Ő megmaradt olyan úrnak és olyan jó barátoknak, amilyen volt sok-sok évvel ezelőtt.- Jó volt ismét együtt lenni a régi napokra emlékezni.
Egy-egy ilyen találkozás után feledtetni tudja mindazt a sok rossz-

szat, ami me körülveszi az embert. Ilyen találkozások adnak az embernek még mindig erőt a nyolcvan éven felül is.-

... 000 ...

A MAGYAR FORUM 1996, febr. 29.-i száma leköszölte a fotókópiáját Horn Gyula keresztlevelének.-" A COLÓPOK c, önéletrírásának és keresztlevelének tanúsága szerint Horn Gyula megfelel az elvárásoknak...."

.....

István öcsém küldte részvét levelében.

Sárira emlékezve!

Bavdi, Yutka és családja,
Emléket övizzük, amíg mi élünk
Ö a mennyekből vigyáz ránk,
Amíg mi mind ^{oda} visszatérünk,
Aholnan jöttünk a földre!

Pityu
1995 November, 5

ADOMÁNYOK a FBH-ra; 1995 évben; deS.L. \$ 5.00, és 1996 évben-Dr.K.Gy. \$ 10.00., T.S. \$ 20.00., S-S.I. \$ 30.00, v.G.A. \$ 25.00.
A Szerkesztőség hálásan köszöni a nemes adományokat.

A FBH-nak ez a száma lezárva; 1996, március 15.-én.-

Lepzárta után érkezett hírek;

Baranchi Tamáska István/ a szerkesztő öcse/- március 12- 19.-ig a Butleri Kórházban volt arthrititis megbetegedéssel. Mjútán a kórházat elhagyta, hetenkint háromszor kell neki bejárnia gyógy-therapiái kezelésre.-Kívánom Pityukám, hogy használjon !-

ÖIvességünknek KELLEMEs HÜSVÉTI ÜNNEPEKET *
KIVÁN

a SZERKESZTÖSÉG.

Cim;
Éndre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231. USA.

